

Combiweek USAC 2020

Zaterdag 29 februari was het zover, voor dag en dauw vertrokken we met z'n twaalven naar het Aostadal voor de USAC combiweek 2020. We verbleven in een chalet in een idyllisch dorpje en Bergfex had ons veel verse sneeuw beloofd, dus we hadden er zin in! We zouden op pad gaan met Wolfgang Hackel, een Oostenrijkse gids die, fijn voor ons, een heel goed woordje Nederlands spreekt. Wolfgang zou pas op maandag bij ons aankomen, dus zondag moesten we voor ons eigen programma zorgen. We gingen met de hele groep op een simpele skitour, wat best een uitdaging was. Dit omdat maar de helft van de groep bestond uit relatief ervaren toerskiërs. De andere helft had een zeer sterke motivatie maar aan verstand van zaken en skitechniek ontbrak het hier en daar nog. De dagen die volgden hebben we in twee groepen afwisselend gebruik gemaakt van Wolfgangs kennis en ervaring. De ene groep ging op pad met Wolfgang, de andere groep maakte zelfstandig een skitoer.

De eerste dag is de onervaren groep met Wolfgang naar het skigebied van Courmayeur geweest. Dit om nog even te oefenen op de skitechniek in diepe poeder voordat we echt gingen beginnen met toeren. We hadden perfecte omstandigheden voor dit doel, want er viel gigantisch veel poeder deze dag. Dit was een trend die eigenlijk de hele week is doorgegaan, wat voor sprookjesachtige afdalingen heeft gezorgd. We hebben die eerste dag met Wolfgang goed gewerkt aan onze skitechniek en enorm veel bijgeleerd, wat ons de rest van de week met skiën zeer geholpen heeft. Daarnaast waren de omstandigheden, wegens de vele sneeuw, ook heel goed om veel te leren over het ontstaan van lawines. Overall om ons heen zagen we potentiële lawinesituaties, waar Wolfgang ons steeds op wees en over liet nadenken.

De volgende dag is de meer ervaren groep met Wolfgang op pad geweest, ook naar Courmayeur. Zij hebben zoveel mogelijk meters gemaakt op gave freerideafdalingen, en dat

alles op een zo veilig mogelijke manier. Hierbij lag de focus op het effectief plannen van een route, waar iedereen enorm veel van opgestoken heeft. Bij beide groepen kwam heel erg naar voren hoe belangrijk het is om bij offpiste skiën (in alle soorten en maten) altijd bezig te zijn met alles om je heen. Geen zinloos geklets in de lift over thermosflessen en files op weg naar het startpunt, maar letten op de van de bomen vallende sneeuw en de hellingen om je heen. Alleen zo kan je optimaal de veiligste route plannen. Dit was voor ons allen, ervaren en minder ervaren, een hele goede leerschool. Deze gewoonte kwam dan ook de rest van de week steeds naar voren tijdens onze toeren. Op de avond van de tweede dag hebben we na het eten nog even samengezeten met Wolfgang om de belangrijkste zaken van deze twee dagen nog even na te bespreken. Wolfgang drukte ons hier ook op het hart om te beginnen met het maken van een persoonlijk 'handbook' waar je feiten, checklists en situaties kan verzamelen die samen een goede samenvatting vormen van de lawinekunde die nodig is tijdens het plannen van toeren.

De derde dag is de minder ervaren groep met Wolfgang de Thula-gletsjer opgeweest. We zijn hier weinig aan skiën toegekomen, onder andere vanwege Lawinenwarnstufte 4 in verschillende delen van de regio. Wel hebben we geleerd over het voortbewegen op een gletsjer. Ook was er grandioos uitzicht op vele hellingen om ons heen waardoor we een nog beter beeld konden vormen over lawinegevaar in verschillende hellingen. De meer ervaren groep heeft deze dag een toer gemaakt vanaf Val di Rhemes naar de Cima de Entrelor en zo'n 1700 hoogtemeters in een dag gemaakt met daaropvolgend een ongelooflijk uitzicht op de Gran Paradiso, Mont Blanc en Matterhorn. De afdaling naderhand was zelfs nog grandiozer, bijna een halve meter aan verse poeder, weinig wind en een stabiele 30 graden helling. Waarna je eindigde met een prachtige treerun (welke we later in de week middels een liftje nog vele malen zouden herhalen).

Op dag vier zijn we met de hele groep en Wolfgang op toer geweest. Een eenvoudige tour, omdat Wolfgang in zijn eentje 12 mensen met zich meehad en er sprake was van Lawinenwarnstufte 3. Wolfgang's jarenlange ervaring maakte dit voor ons een leerzame ervaring. Zijn manier van werken, heel systematisch en vol gebruik van checklists, maakt het heel toegankelijk om mee te denken en jezelf te trainen in het inschatten van de situaties die we tegenkwamen. Die avond heeft Wolfgang ons een voorlichting gegeven over helikopterreddingen. In zijn vrije tijd is hij helikopterpiloot en hij kon ons dus heel goed

vertellen hoe je als bergsporter de reddingspiloot van dienst kunt zijn, om zo de redding soepeler te laten verlopen.

De laatste dag was er weer sprake van Lawinenwarnstufte 4. Hierdoor konden we weinig toeren, maar leek het de ideale dag om een klein skigebiedje, tussen de bomen in Val di Rhemes te gaan ontdekken. Dit gebiedje was twee dagen eerder al gespot en leek de ideale lift en afdaling te hebben bij een hoog lawine gevaar. De gids was het er helemaal mee eens (want ondersteun ook de kleine gebiedjes nu ze nog bestaan). We hebben hier 's ochtends geoefend met lawinepieps zoeken en georganiseerde reddingen. Daarna hebben we nog een samenvattende les gehad over de belangrijkste fundamenteën van een goede skitechniek. 'S middags hebben we geskied op en tussen de pistes van het skigebiedje om nog een laatste keer te kunnen genieten van de grandioze poeder waar we de hele week in geskied hebben.

Volgens de traditie wordt er met de combiweek ook ijsgeklommen. Ook dit jaar hebben we alle materialen hiervoor meegesleept en vooraf het ijsklimgebied in Val di Cogne besproken met Wolfgang Hackel. Helaas hebben we deze winter te maken gehad met een hele warme januari, veel warmer dan normaal. Lange warme periodes is een tendens die de laatste jaren alleen maar sterker schijnt te worden, tot grote spijt van ons als buitensporter. De kwaliteit van het ijs was hierdoor heel slecht en te gevaarlijk om onervaren of beginnende ijsklimmers te introduceren in het ijsklimmen. Ook was de week voorafgaand aan de combiweek enorm warm waardoor de gids het niet verantwoord vond om de groep mee te nemen naar het ijsklimgebied in Val di Cogne. Tot spijt van een aantal deelnemers was een introductie in het ijsklimmen niet mogelijk. Zij hadden zich graag verder ontwikkeld als winteralpinist.

Desondanks heeft iedere deelnemer alsnog veel geleerd over het winteralpinisme, mede dankzij de fantastische inzet van berggids Wolfgang Hackel. Al met al was het een

fantastische week waarin elke avond werd nagedacht en gespart over de toerplanning van de volgende dag, waarbij de minder ervarenen konden leren van de ervarenen. Daarnaast hebben we natuurlijk onwijs veel geleerd van Wolfgang, die met zijn jaren ervaring en veel verstand van zaken op iedereen veel nieuwe kennis heeft overgebracht. En bedankt Moeder Natuur, voor het winterwonderland met fantastische poeder waar iedereen intens van genoten heeft! De enorme sneeuwval zorgde ook voor lawinesituaties waar voor ons enorm veel van te leren viel, dus hebben we alsnopg geluk gehad nadat ijsklimmen niet meer mogelijk bleek te zijn.

Onze grote dank naar Wolfgang, die ons enorm veel geleerd en geïnspireerd heeft. Ook bedankt naar alle deelnemers, het was een heel gezellige week en het was mooi om te zien hoe iedereen elkaar hielp en samenwerkte tijdens de mooie toeren die we gemaakt hebben! Ook het Ottenfonds bedankt voor financiële ondersteuning van de activiteit. En last but not least, aan de NKBV, bedankt voor de ondersteuning vanuit het legaatfonds, die deze reis mogelijk heeft gemaakt en ons weer een stap verder heeft gebracht in onze bergsportcarrière.